

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/337/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012108
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117012108.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému D. A., Q.. XX.XX.XXXX T. R. U., W. U. J., U. XXXX/X, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 21.12.2017, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd návrh odsúdeného D. A.W., Q.. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietal.

odôvodnenie:

Dňa 13.09.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného D. A., Q.. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Dňa 07.12.2017 na verejnom zasadnutí zoberal odsúdený svoju žiadosť o podmiennečné prepustenie späť. Následne dňa 11.12.2017 bolo súdu doručené podanie od odsúdeného, v ktorom ten trval na prejednaní jeho návrhu o podmiennečné prepustenie, pričom ako jeden z dôvodov uvádzal aj nedodržanie 5 dňovej lehoty na prípravu. Súd následne nezobral späťvzatie návrhu na vedomie, a to pre existenciu dôležitej prekážky (nedodržanie 5 dňovej zákonnej lehoty na prípravu - predvolanie odsúdenému doručené dňa 04.12.2017) a preto vytýčil ďalší termín verejného zasadnutia na deň 21.12.2017, kde o tomto návrhu rozhodol.

Súd zistil, že D. A. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/136/2014 zo dňa 07.11.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/6/2017 zo dňa 23.03.2017, pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 28.03.2017 a ktorý má predpokladane po započítaní výkonu trestu v inej veci vykonať dňa 28.03.2019. Súd vyššie uvedeným rozsudkom zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/112/2014 zo dňa 20.10.2014.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní podľa skráteného výpisu klienta od dňa 28.09.2017.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, avšak z komplexného hľadiska ho možno podľa ústavu označiť za pozitívne sa vyvíjajúce, nakoľko odsúdený postupným individuálnym penitenciárnym vedením začal vykazovať pozitívne morálno-hodnotové zmeny. Odsúdený zmenil prístup a taktiež zmenil aj svoj postoj k trestnej činnosti. V súčasnosti je správanie odsúdeného v zásade v súlade s ústavným poriadkom. Počas výkonu trestu mu nebola udelená disciplinárna odmena a zároveň mu nebol uložený ani disciplinárny trest. Voľný čas trávi prevažne neaktívne, avšak väčšinou zmysluplne, a to najmä čítaním kníh, počúvaním rozhlasu, sledovaním TV, tvorbou nástenky na izbe. Do aktivít organizovaných ústavom sa zapája ojedinele,

najmä v ostatnom období. Odsúdený sa taktiež zapája do pomocných a upratovacích prác. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, pracovné povinnosti si plní veľmi dobre. Nadpriemerne je hodnotený aj pri udržiavaní čistoty a poriadku na cele. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s matkou. Odsúdený mal snahu o nadviazanie kontaktu s bratmi aj s priateľkou, ktorú mal pred nástupom do výkonu trestu, avšak bezúspešne. Ústav konštatoval, že odsúdený vzhľadom na vyššie uvedené participuje na plnení hlavných cieľov stanovených v programe zaobchádzania. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu neistého sociálneho zázemia, dlhoročného požívania alkoholu a opakovaného páchania trestnej činnosti. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky na podmienené prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ už 20-krát súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, nakoľko odsúdenému bola udelená disciplinárna odmena za prácu, ktorej udelenie však nemá vplyv na záver hodnotenia.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trestný čin, pre ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu sa stal 2014 v lete a potom sa dopustil ešte jedného trestného činu pytlactva o 3 mesiace neskôr. Dňa 20.10.2014 nastúpil ročný trest v Ilave, počas tohto trestu mu zomrela priateľka. Trest vykonával v Ilave, pričom s jeho správaním nemali problém a nemali žiadne výhrady. Poukázal, že splnil podmienky na preradenie do skupiny B 1. Mal kladný zápis a 1 pochvalu a pracovné návyky má 100 percentné. Keď vyšiel z výkonu trestu v roku 2015 tak sa zamestnal a viedol riadny život až do marca 2017, kedy nastúpil výkon trestu. Viedol riadny život a pracoval vo firme Trimlieder, kde pracoval v pozícii šič. Tam boli s jeho prácou spokojní. Takto to pokračovalo do nástupu výkonu trestu. Správal sa tak ako sa mal správať. Veľakrát oľutoval tento skutok a už nikdy nepôjde na ryby. Ďalej uviedol, že trestná minulosť by mu už nemala byť vyčítaná, lebo ide do budúcnosti, pričom vedenie riadneho života preukázal tým, že keď vyšiel z výkonu trestu tak rok a pol sa držal v pohode a pracoval.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaniu preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená však nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu s prihliadnutím k jeho trestnej minulosti riziko recidívy veľké.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol 20-krát súdne trestaný, pričom už v minulosti mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Odsúdenému tak bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania odsúdeného neodradili ani vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Vzhľadom na pomerne pestrú trestnú minulosť odsúdeného neboli pochybnosti súdu o schopnosti odsúdeného viesť riadny život rozptýlené ani v zásade kladným hodnotením ústavu (plnenie programu zaobchádzania, nadpriemerné hodnotenie jeho pracovnej činnosti, udelená disciplinárna odmena).

V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu (zabránenie odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to obmedzením jeho osobnej slobody), keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, čo je aj prípad odsúdeného.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.